

Művészi eredmények, anyagi nehézségek a Szolnoki Szimfonikusoknál

„Már az is siker, hogy megéljük a hatvanadik születésnapot!”

Nyári Parti-Túra Fesztiváljukon hétezer ember előtt muzsikáltak, s átvehették a 950 esztendő Szołnok város emlékérmét is. Beugrással augusztusban a kismartoni Esterházy-kastély Haydn Termében arattak sikert, a következő szezonban több meghívásuk is van már a bécsi Musikvereinbe, emellett rendszeresen lépnek fel a Zeneakadémián és a Pesti Vigadóban. Közben pedig már az is nagy eredmény, hogy meghirdethették a szeptemberben kezdődő, jubileumi évad programját, hiszen oly mértékben csökkent a támogatásuk, hogy nemcsak a koncertek, az együttes is veszélybe került, 9 és fél státusz árán sikerült talpon maradniuk. Patkós Imrével és Ignác Kristóffal, a Szolnoki Szimfonikusok vezetőivel az ünnepi szezon érdekességei mellett túlélési technikákról, s a kiszámíthatatlan büdzsé miatti, szüntelen borotvaélen táncolás következményeiről is beszélgettünk.

✍ Réfi Zsuzsanna

Legutóbb tavaly decemberben találkoztunk, akkor arról beszélgettünk, hogy előre menekülnek... Ez mennyire sikerült?

Ignác Kristóf: Részben... Nagyon fordult velünk a világ... Szolnok bizonytalan gazdasági lehetőségeinek és az év eleji politikai csatározásoknak az lett a következménye, hogy az egész évre előirányzott 'fenntartói' támogatásunk nem lesz több mint 37,5 millió forint. Ez a tavalyi bázis szám 30 %-a,

Ignác Kristóf

de ahogy a múltkor elmondtuk, már az elmúlt esztendő végén is zárolták a támogatásunkból a korábban megítélt összeg majd húsz százalékát. Közben pedig az állami normatív támogatás nem nőtt, nem követi le sem az inflációt, sem a garantált bérminimum növekedését. Kénytelenek voltunk ezért március elsejétől 9 és fél státusszal csökkenteni a létszámot. Van, akitől teljesen el kellett búcsúznunk a muzsikusaink közül, s akadt, akinek a teljes státuszából lett egy fél. De természetesen az előadó-művészeti törvény szerinti kategóriáinknak így is megfelelünk.

Azt a létszámot kellett csökkenteni, amit oly keservesen, évről-évre bővítettek, hogy elérjék a korábban megálmódot együttest?

I. K.: Nem tehattünk mást. De nem adtuk fel, tovább lobbiztunk a városnál és közben munkahely-megtartó támogatásért pályáztunk. A Munkaerőpiaci Alapból kapott 3 havi bértámogatás segített abban, hogy folytatni tudtuk a működést, amíg a városban tisztázódott a helyzet és a szándék. Amit most mégis a legnehezebb megemészteni vagy feldolgozni, hogy amíg mi vidéken bértámogatásért pályáztunk, a KIM budapesti zenekarnak biztosított extra forrást, hogy tájolni tudjanak jönni. Mindeközben a zenekarunkat saját művészeti teljesítménye alapján idén kétszer is meghívták a bécsi Musikvereinbe szerepelni. Persze, még így is voltak koncertek, amelyeket le kellett mondunk, s a tavasz azzal telt, hogy munkajogi szakértőkhöz jártunk, többször is össze kellett hívni a felügyelőbizottságot, hogy kezelni tudjuk a helyzetet... Az előadó-művészeti többlettámogatásként összesen 10 millióval kaptunk többet, mint a korábbi években. Közben pedig azt is tudjuk, hogy sajnos a város sincs könnyű helyzetben, ők nem azért adnak kevesebbet, mert ne szeretnék, becsülnék

SZOLNOK

a zenekart. Ezt az is jelzi, hogy júliusban igyekeztek bővíteni ezt a 37,5 milliós keretet még ugyanannyival, s még valamennyi kevéske „vészhelyzeti” támogatásra is van kilátásunk, ha máshonnan nem jutunk pénzhez. Sok az új és régi szövetségesünk, akik erőfeszítéséért nagyon hálásak vagyunk akár városi, akár országos szinten. Hiszen a város vezetősége is látja, hogy a támogatásukért cserébe mi mindent nyújt az együttesünk. Hírét visszük Szolnoknak lassan Európa-szerte, a zenészeink itt élnek, s a városban nemcsak közönséget, hanem közösséget is építünk. Egy szóval nem az önkormányzat szándékán múlik mindez, bízunk abban, hogy ha javul a város költségvetési mérlege, akkor a jövőben onnan is a megszokott támogatási szintre számíthatunk. Az azonban biztos, hogy a mostani számokkal nagyon leforrázták a terveinket... Még májusban is csak azt láttuk, hogy június végéig elegendő a pénzünk. Most nyár végére jutottunk egy kis lélegzetvételhez, sikerült stabilizálni a működést, de sok munka vár még ránk.

Patkós Imre: A helyi pénzügyi anomália most felülkerekedett a központi elosztás amúgy is fájdalmas aránytalanságain. Szerencsére a mi zenekarunk olyan, mint szikes talajon a gyom. Elpusztíthatatlan. Ha el is száradunk, utána ismét kihajtunk, és még szebb virágokat hozunk, mint korábban.

Azt láttam, hogy azért több próbajátékot is meghirdettek ősze...

P. I.: Igen, hiszen nyugdíjba is vonultak néhányan, szükség van az utánpótlásra. Bár a korábbi próbajátékok csalódást jelentettek, a legutóbbi meghallgatás visszaadta a reményt, igazán kiváló muzsikuskok érkeztek. Nem tud minden remek zenész Budapesten elhelyezkedni, sokuk vágyik is másfajta életre, mint amit a főváros nyújt. E téren elégedettek lehetünk, mert nagyon jó zenészek járnak hozzánk rendszeresen, akiket egyébként piaci alapon nem tudnánk megfizetni, értékeli ugyanis a nálunk lévő közösséget, azt, hogy sok a fiatal, egyívású muzsikuskok – köztük két Junior Prima díjas és egy Kossuth-díjas művészkollégával –, akiknek azonos a képzettsége, s egyfajta lojalitás, összetartás van közöttük. Szeretik a műsorpolitikánkat, az évad szerkesztését, azt, hogy olyan csoportos és szólamfeladatokat kapnak, amelyekben ki tudnak bontakozni, meg tudják mutatni a tudásukat. Lehet, hogy a színházi, a stúdiómunka vagy a tanítás jobban fizet, nálunk azonban a saját, egyéni ambícióikat is kiélhetik. Mindez erős megtartó erő. Akárcsak a művészeti szemléletünk. De azért hozzá kell tegyem azt is, bár a lehetőségeink csak erre futják, nem lehet nyomott munkabérért elvárni a hűséget, mert bármennyire is szeretnek nálunk, anyagi megfontolásból elmennek többen tanítani vagy akár katonának. S azt is megszoktuk, hogy a legkiválóbbakat nem tudjuk sokáig megtartani, néhány év után továbblépnek. A szolnoki munka mellett járnak próbajátékokra, s nálunk olyan tudást szereznek, amellyel sikerrel is járnak a meghallgatásokon.

A zenekarnevelő munka eredményét sokszor más aratja le, de már megszoktuk ezt is. Hogy sok évre megnyerjük őket, abban azért segít a nagyon sokszínű évadunk, a témérdek találkozási pont a nemzetközi zenei élet vezető művészeivel. Victoria Wong hegedűművész az egyik legfelkapottabb ifjú tehetség, ő érkezik például ősszel hozzánk a berlini művészeti egyetem hallgatóival. Annak idején a pénzühiány szülte kényszermegoldásként léptünk együttműködésre a bécsi és a berlini zeneakadémiával, de az, hogy ezeknek a kooperációknak köszönhetően az ifjú tehetségeik, a professzoraik rendszeresen muzsikálnak velünk, az a zenészeinknek rengeteget számít. Épp ezért folytatjuk mindezt a jövőben is. A szezontervezésnél is törekszünk a különleges darabokra, izgalmas előadásokra. Persze arról sem feledkezhetünk el, hogy a bevételek szintén nagyon fontosak, ezért hiába tervezünk mást, az ügynökségi meghívásoknak ugyancsak meg kell felelnünk, még akkor is, hogyha olyan programról szól, amit már sokszor játszottunk.

I. K.: Minden lehetőséget igyekszünk megragadni, hiszen ez is kell ahhoz, hogy az együttes továbbra is tudjon működni. A szabadság közepén érkezett például egy felkérés a kismartoni Haydn Terembe, ahol Beethoven-programmal kellett fellépniük. Összetrombitáltuk a muzsikuskokat, és telt ház előtt szép sikert arattunk. Az előadásunknak hála, felkérőnk 2027-re is ajánlott koncertlehetőséget egy nagyon rangos, európai hangversenyterembe. Nagy

Patkós Imre

öröm, de hát még az idei évet sem látom biztosnak, nem-hogy 2027-et... Mindenesetre azt tapasztaljuk, sokan szeretnék, hogy ez a hatvanéves sikersztori folytatódjon, így nagyon sokat dolgoznak/dolgozunk azért, hogy anyagi téren is rendben legyünk, és majd ezt a 2027-es felkérést is sikerrel teljesíthessük.

Ilyen körülmények között hogyan tudják megünnepelni a hatvan esztendőös születésnapját az együttesnek?

I. K.: Az elmúlt hónapok fényében nagyon örülünk, hogy évadot egyáltalán hirdethettünk. Már az is siker, hogy megéljük és megünnepeljük a hatvanadik születésnapot! Kicsit úgy vagyunk vele, hogy ugrunk, s bízunk benne, hogy elkapnak. Imrével tartalmas szezont állítottunk össze, amelyben jócskán akadnak rendhagyó koncertek, rangos meghívások.

P. I.: A partnerekkel való együttműködésnek köszönhetően a következő szezonban kétszer játszhatunk a bécsi Musikvereinben. A jubileumi koncertünk egy amerikai est lesz, amelyet decemberben adunk elő Izaki Masahiro vezényletével, először Szolnokon, majd december 13-án a Pesti Vigadóban, s ennek a koncertnek, amelyen Gershwin és Bernstein művei hangzanak fel, egy szolnoki származású, világhírű előadó, Fejes Krisztina zongoraművész lesz a szólistája. A költséghatékonyság kényszerítette ki, de mára már jó gyakorlatunkká vált, hogy egy-egy nagyobb programot lehetőleg kétszer, vagy ha van rá mód, akkor háromszor is előadjunk, így Szolnok mellett gyakorta Budapesten vagy Bécsben ismétlünk. Így kezdjük a szezont is, a Mesteri hangok című koncertet, amelyen Manuel Tevar vezényli Schumann, Beethoven és Brahms darabjait, szeptember 8-án Szolnokon, 11-én a Ze-neakadémián hallgathatják meg az érdeklődők. Így lesz ez a Mozart Requiemmel is, amelyet október 5-én Szolnokon,

6-án pedig a bécsi Musikvereinben adunk elő. Jön hozzánk a berlini egyetem professzora, Harry Curtis a tanítványaival, akik szintén szerepelnek Szolnokon és a Pesti Vigadóban is. Egy sikeres pályázatnak köszönhetően lesz egy részben szcenírozott Mascagni Parasztbecsület produkciónk, amelyet Bolyky Zoltán vezényel, Németh Judit az előadás művészeti vezetője, az ő operastúdiójának énekesei szerepelnek a darabban, ezt az előadást is duplazzuk. Együttműködést kötöttünk az Operettszínházzal is, ennek keretében elviszünk Szolnokra egy Szenes Iván-estet. Az újévi koncerten most pedig musical válogatást hallhat majd a közönség.

I. K.: Nagyon fontosak számunkra a kereskedelmi koncertjeink is, ilyen volt például áprilisban a Kökény 50 koncert, ahogy most nyáron nagy sorozatunk volt a Queen Symp-honic-kal, amelyet több helyszínen előadtunk. Szolnokon hétezeren hallgatták meg, ültetett, térítésmentes előadás-sal, s egy hétre rá a nyíregyházi Vidor Fesztivált nyitottuk meg ugyancsak ezzel a produkcióval, nagy tetszést aratva. El is döntöttük, hogy készítünk belőle lemezfelvételt, s bízunk benne, hogy ebben az évadban is lesznek még ilyen izgalmas feladataink.

P. I.: Fennállásunk óta sok nehéz helyzetet éltünk már meg, ezek a hullámok és hullámvölgyek megvoltak korábban is, de nagyon mást jelentettek akkor, amikor még egyesületi formában működöttünk. Ha most úgy ugrunk, hogy még nincsen védőháló alattunk, akkor hetven embert rántunk magunkkal, szóval tisztában vagyunk a felelősségünkkel. Az átlátható és kiszámítható fenntartói és központi támogatási rendszer lenne erre a hosszú távú megoldás. De ahogy eddig, továbbra is megteszünk mindent, hogy legyen 70., s reméljük, majd 100. születésnapja is a Szolnoki Szimfonikus Zenekarnak! ■